

— Aszt gondolom, hogy a nyóc malacból, hatot ángyodnak adnék.

— Ángyinak? Az új malacokból? Míkök most lettek? Már mér adná? Ajándékba.

— Eppeg. Sze az ő zsákját nem kell nekünk tőteni. Telik a magától. De, az öreg asszon főseny. Az es igaz. — S úgy gondolám, hogy a fiatal kan ennyit megér.

— A kan? Az ángyijé?

— Az.

Felült az asszon.

— Métt mongya, hogy a kan s a . . . nyóc malac?

János közelébb lépett.

— Hallgassze meg. A kan megéri a mű nyóc malacunkot. Esztendijenkorra búgatni lehet vele.

Érté már Mária.

— Csakugyan.

— Ha, mű most eleseréjjük, akkor a miénk lesz.

— Gőjéket hoznak hezza.

— Azér pedég fizetnek láddeg.

— Azér igen. Két esztendő múlva sokat. Met a kan jó fajta.

— Jó. — — S a pénzzel mit?

— Várcsak. — Úgy gondolám osztáng, hogy a fiatal bikánkot el nem adom.

— Nem agygya. Honnat a füvet s a szénát neki? Nem tellik. A bihalnak, tehennek, lovaknak kell.

— Várcsak. Nem adom el a bikát. Nem én. Mához két esztendőre ijen állat nem lessza faluba. Megládd, hogy másunnat es ide jönnek a tehényökkel. — Szénának árendálom a papunk kaszállóját. Igérte tennap, hogy odaszállék a keresztelőjér.

Melegre vátozott a hely Mária alatt. — A kan es . . . a bika es . . . pénz es . . . föld!

János gazda sokat faragott e két szándékon. Monta tovább.

— Amit a bika keres, amit a kan keres a, — pénz!

— Csak az Isten megtarcsa.

— Csak. Ahoza pénzhez nem nyólunk. Aszt fére rakjuk.

— Férré.

— Ha meggyült, — vele veszünk.

— Fődet ugye János? Kacagott Mária.

A pipát a térgyihöz verte s osztáng esküdött vele a gazda:

— Fődet!

— A leánkának!

— Neki. — Fogadalmazta a jó embőr.

S bába Sáránénn bédúvadtt az ajtón:

— Hiphop. Kész a feredő. Lobog a viz. Kifelé hát az ágyból.

Segétött vóna az anyának. De, — Mária a biztos bódogságból akart parancsolni a lábának. A gazda felé monta:

— Megnezhethné merre tekerög az az inaska.

Bába Sáránénn majd elvette a csodálat. Segődelm nélkül lépett le Mária az ágyból.

Odaküjjelről ropogtatta a gazda:

— Hol jártál te Pali?

— Nagyapóéknitt vótam. Nannyó kenyeret süttött. Vakarót adott.

— Neköm ne ribanckogy éjjel. Met rejád suppogtatok! Takaroggy s mosmeg a lábad.

De, Pali nemigen félt ettől az apjától.

Bo-Sin Endre.

## TAVASZVÁRÁS.

Most nem sirok és nem kiáltok,  
A torkom innár berekedt,  
harag, könnyörgés, gyötrő imádság  
mindlunk nem gyújt szíveket.  
A Mára nem az én időm már  
— a korcs, a szobafulladt Mára  
de a Holnap mindent ígérő,  
mindent ígérő szent hozsánna . . .

Papja vagyok a Buzamagnak  
amely a földbe most fogan,  
papja vagyok a Magzatoknak,  
kiket a szívük alatt hoznak  
magyar Máriák boldogan . . .

Sarjadj ki Mag, magyar vetés,  
te vagy a bosszu, te vagy az élet;  
Téged köszönt allelujázva  
lelkemben sok, sok szunnyadó ének.  
Sarjadj ki Mag, magyar-kenyér,  
Holnap-kenyere nőj ki már;  
ihol, jön lassan, áldott parasztunk:  
a forró, öreg, magyar Nyár . . .

Anyák méhében szerelmes Magzat,  
magyar-Igérét, nőj hamar!  
Téged simogat, téged becézget  
a bizó, kérő, gyöngé dal.  
Harcos, bosszuló fiukat várunk,  
dolgos pörölyös öklöket  
kik megdöngetik ledér Európát  
s jobban őrzik a végeket . . .  
Sarjadjatok, zsendüljete  
szunnyadó, áldott ember-virágok,  
jöjjetek el és karddal, ekével  
ássátok ki a süllyedt világot!

Magyar rögökben foganó Magok,  
magyar anyákban áldott Magzatok;  
Fődetlen fejjel, alázatosan  
— bizakodva és imádságosan —  
elétek ballagok . . .

Gyula diák.

**Legköszöbb** bevásárlási hely a katonaság, csendőrség, rendőrség, pénzügyőrök, egyetemi hallgatók, diákok, vasutasok, postások, tűzoltók, hajósok, erdészek és bányászok **Friedrich József** zati és hadfelszerelési intézete, egyenruha és uri szabósága. — A Dél-Alapítva 1891. vidék legrégibb egyenruházati üzlete. Telefon 14 33.

### NAGY KALAPJAVÍTÓ IPARTELEP Mencz Károly és Fia

menekült kalapos **Mars-tér 8. sz.**, a kórház során. Vilamos megálló a rókusai templomnál. Bármily férfi és női velur és filc kalapot újjácsinál felelősség mellett gyorsan és szakszerűen. — Saját készítményű női kalapok kaphatók minden színben és formában gyári áron.  
A jó munkáért számtalan elismerés.